

vendelse ved de militære Retter, en Bestemmelse, der gentages i midlertidig Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 27. Man var altsaa allerede fra Begyndelsen af paa det rene med, at de almindelige Regler paa dette Omraade ikke uden videre lod sig overføre til de militære Straffesager. At Opgaven var endogsaa særlig vanskelig, viser den følgende Udvikling.

Ved Lov Nr. 542 af 4. Oktober 1919 ophævedes de militære Retter, Lovens § 1. Ved denne Lovs § 39 sidste Stykke bestemtes: »Med Hensyn til Udsættelse af Straffuldbyrdelsen ifølge Dom gælder de herom i den militære Straffelovgivning fastsatte Regler«.

Man udskød saaledes Spørgsmaalet, skønt der som foran nævnt allerede siden 1914 forelaa en af den i 1913 nedsatte militære Straffelovskommission afgivet foreløbig Betænkning, i hvilken Spørgsmaalet var forsøgt løst. Der fandtes endda i Betænkningen foruden det Udkast, hvorom alle Kommissionens Medlemmer havde samlet sig, et af daværende Auditor A. P. Larsen udarbejdet Udkast, der medoptoges for at vise de tekniske Vanskeligheder »ved dette meget vanskelige Emne«. Det udtales herom i Betænkningen bl. a.: »I 3die Kapitel af ovennævnte midlertidige Lov (Loven af 1911) omhandles betingede Straffedomme. Det har fra Begyndelsen staaet klart for Kommissionen, at en ligefrem Overførelse af dette Kapitels Indhold til Anvendelse ved Krigsretterne er ugørlig; paa Grund af borgerlige, blandede og rent militære Lovovertrædelsers forskellige Natur vil det i det Hele være umuligt at give fælles almindelige Bestemmelser for betingede Domme ved militær Ret. Ved en langvarig, meget indgaaende Beskæftigelse med Spørgsmaalet har det dernæst vist sig overordentlig vanskeligt at affatte Regler, der er hensigtsmæssige eller dog brugelige ved Krigsret, og for om muligt at naa til et for Kommissionen selv helt tilfredsstillende Resultat vilde det have været heldigt, om man havde kunnet disponere over et længere Tidsrum hertil. Da det imidlertid er Kommissionen bekendt, at der i vide Kredse næres et stærkt Ønske om at faa betingede Domme indførte i den militære Retspleje, saa snart ske kan — skønt det formentlig turde være ret tvivlsomt, hvorvidt saadanne Domme her vil kunne faa større reel Betydning — har hele Kommissionen dog anset det for sin Pligt uanset alle Betæneligheder at udforme de Tanker, som der ved Spørgsmaalets Behandling har været overvejende Stemning for«. Det fremsatte Forslag betegnes derfor som en »midlertidig Løsning«.

Det naaede altsaa ikke at blive Lov. Derimod indførte man ved Loven af 1919 — dens § 58 — en Adgang til betinget Udsættelse af Straffe paalagte uden Dom. Forslag herom fandtes allerede i det foran omtalte af daværende Generalauditor Giørtz i 1914 udarbejdede Udkast til en militær Retsplejelov — § 414. Dette første Udkast afveg dog ret stærkt fra det senere ved Loven af 1919 gennemførte. Om denne Bestemmelse hedder det i den til Grund for Loven af 1919 liggende Kommissionsbetænkning: »Det vil formentlig ikke vække Modstand fra nogen Side, at man søger indført en Adgang til at give betinget Straf i militære Sager, hvor der sikkert maa siges at være særlig Brug derfor og særlig Udsigt til Nytte deraf, men der maa ganske vist erkendes at være noget anomalt i, at der ikke samtidig bliver Adgang til at benytte betinget Straf i de militære Sager, som afgøres ved Dom. En Ændring i saa Henseende maa imidlertid være forbeholdt den forestaaende Revision af Straffelov for Krigsmagten«.

Om de i dette Øjemed nedsatte Kommissioner er talt foran. Straffelovskommissionen af 1918 har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om betingede Dømmes Indførelse. Der foreligger fra denne to Udkast, udarbejdede henholdsvis af daværende Generalauditor Giørtz og af Professor Krabbe, der imidlertid ikke er endelig behandlede af Kommissionen.

Borgerlig Straffelov udvidede ved sit 7de Kapitel Adgangen til at give betinget Dom, men dette har ikke faaet nogen Virkning paa de militære Straffesager, idet Lovens almindelige Del kun er gjort anvendelig paa »alle borgerlige strafbare Forhold«, og det blev